

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Non est bona Severitas, nisi cum esset mala Suavitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

tum non sanatus: quod confractum est non alligatur; & quod abjectum est non reduxi sit. & quod perierat non quassatis: sed cum austerritate imperabat eius, & cum potentia. Vide que illi plura leguntur, & maximè de turbata pedibus aqua quam Pastores ovibus dant bibendam quibus & apicē congruit

QUINTA VERITAS.

Non est bona severitas nisi cùm esset mala suavitas.

RATIO EST, Quia non est bona severitas in corrigendo vel accusando nisi servetur ordo charitatis, de quo exp̄l̄ S. Thomas ubi de correctione fraterna.

2.2.q.13. 2.2. Gal. 6. Ephes. 6. Col. 1. Job. 30.

Sed non servatur ordo charitatis nisi prius suauitatem quam severitatem adhibeant. Aut quod idem est, si severitatem adhibeas nisi cùm esset mala suavitas; Id est, nisi cùm deteriorem faceret peccatorem. Nam primum in spiritu lenitatis est instruendus, Et non procedendum ad extrema, nisi in extremis; Et vos Pares, nolite ad iracundiam provocare filios vestros. Nolite ad indignationem provocare. Cuncti federem, inquit Job, quasi Rex circumstante exercitu, eram etiam marentium consolator: Ubi S. Gregorius ostendens autoritatem regiminis jungi debere cum ministerio pietatis, sic ait accommodat̄: Disciplina enim vel misericordia multum deficitur sine sua altera tenetur, sed circa subditos suos inesse Reuctoribus debet, & iusse consolans misericordia, & pie serviens disciplina. Hinc est quod semper virilium vulneribus qui à Samaritano in stabulum ductus est, & vinum adhibetur & oleum. Et quæ plura pergit fuius. Apudissimè 20. Mor. 8. L. I. de quoridiana consuetudine inflectere, & cibis, portionibus, exercitationibus ordinem posere, ac via letudinem tantum mutata vita dispositione firmare. Proximum est ut modus proficiat. Simodus & ordo non proficit, subducit aliquam & circumsedit: si ne adhuc quidem responderet, interdicit cibis & abstinentia corporis exonerat. Si frumenta molitora esserunt, ferit venam, membrisq; se adharentia noceant & morbum diffundunt, manus afferit. Et cætera qua curandis applicat animis. Non est verò hic omittendus S. Bernardus, qui cùm ubiq; melius & lacteus, tum his praescutum

verbis: Audiant haec Prelati qui sibi commissari semper volunt esse formidini, utilitati raro. Eru Serm. 25 dimini qui iudicantis terram. Dicte subditorum in Can. matres vos esse debere, non Dominas. Studete magis amari quam metu. Et si interdum severitate opus est paterna si non tyrannica. Matres fovente, Patres vos, corripiendo exhibeatā. Manuescite, ponite feritatem; suspendite verbena, producite ubera, pectora lacē pingueuant non typhe turgeant. Quid jugum vestrum super eos aggrauat̄ quorum potius onera portare debet? Cum mortuis à serpente parvulus fugit conscientia Sacerdotis, ad quem eum magis oportuerat tangquam ad sinum recurrere matris? Si spirituales es tu, instruio hujusmodi in spiritu lenitatis. Consideret unusquisque seipsum, ne ego ipse sentiasur. Alioquin Eccl. illo in peccato suo morietur, sanguinem autem e- jus, aut de manu tua requiram.

SEXTA VERITAS.

Nemo bene alium arguit qui non est paratus argui. Tam liberanter accusari quam accusare: Tam repugnantem accusare quam accusari: Sunt hæc duo bene argumentis argumenta.

RATIO est duplex. Prima quam diximus, quod nemo bene alium arguit, nisi ex vero Dei officio zelo arguat.

Sed non est iste verus zelus, nisi qui alium arguit sit paratus argui, nisi tam liberanter velit accusari quam acculare, vel tam repugnantem accuset quam accusetur; nam si offendit Deum æquè atque alius, cur ex illo zelo si verus est, non velit argui?

Altera verò ratio magis spectat modum bene arguendi vel accusandi quam ipsam accusacionem; Nemo enim bene alium arguit si contra præceptum naturale charitatis arguat.

Sed nisi sit paratus argui, nisi tam liberenter velit accusari quam acculare: vel nisi tam repugnantem accuset quam vellet accusari, contra præceptum illud charitatis arguer: Nam præceptum illud est, ne quid proximo faciamus quo dñ nollemus ab illo nobis fieri.

Tu ergo qui nolles argui vel non isto modo quo alium arguis: nonne id illi facis, quod tibi nolles ab illo fieri? O quam verè dictum. In Eccl. 11. intellige quæ sunt proximi epi ex tempore. Nil ali sensibilius